

DET KONGELEGE
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Statsråden

Familie- og kulturkomiteen
Stortinget
0026 Oslo

deres ref

Vår ref
26/990

Dato
6. mars 2026

Svar på representantforslag 106 S (2025-2026) om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten

Jeg viser til representantforslaget fra stortingsrepresentantene Maren Grøthe og Erling Sande om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten – dokument 8:106 S (2025-2026). Representantene har fremmet følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping.

Kultur- og likestillingsministerens vurdering av forslaget:

Regjeringen anerkjenner den viktige rollen frivillige lag og organisasjoner spiller i lokalsamfunn over hele landet. De skaper aktivitet, fellesskap og inkludering og flere supplerer driften med inntekter fra pengespill. Når vi diskuterer pengespillpolitikken, kan likevel ikke hensynet til frivillighetens inntekter gå på bekostning av ansvarlighet. Dette er fordi det overordnede prinsippet for regjeringens pengespillpolitikk og den norske pengespillmodellen er å beskytte sårbare spillere og å forebygge spilleproblemer.

Norge har en enerettsmodell. Pengespilloven slår fast at det kun er Norsk Tipping og Norsk Rikstoto som kan tilby spill som krever særlig offentlig kontroll fordi de har høye premier, høy omsetning eller høy risiko for å skape spilleproblemer. Pengespillmodellen har bred politisk støtte og gir etter regjeringens mening den beste forutsetningen for at Norge kan opprettholde en trygg og ansvarlig regulering av pengespillmarkedet.

Samtidig som vi har to enerettsaktører har vi, innenfor det handlingsrommet som eksisterer, valgt å tillate enkelte private pengespill som et supplement til enerettsaktørenes tilbud. Forutsetningen for å kunne ha et privat pengespillmarked ved siden av en enerettsmodell, er at slike spill kun kan tilbys i et *begrenset omfang*. Derfor må private pengespill – slik som bingo – ha strammere rammevilkår enn spill som tilbys av enerettstilbyderne. Dette er ikke et spørsmål om å forskjellsbehandle aktører, men om å opprettholde et system der de mest risikofylte spillene tilbys under streng statlig kontroll, mens private aktører kun kan operere innenfor et klart avgrenset og lavrisikopreget område.

Jeg deler dermed ikke representantens syn om at like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill som for øvrige statlig regulerte spilltilbud vil sikre mer rettferdig regulering og samtidig ivareta formålet med en ansvarlig spillpolitikk innenfor en enerettsmodell. Tvert imot ville like rammevilkår på et generelt grunnlag uthule det prinsipielle skillet mellom enerettsaktørene og de private aktørene, og ikke være forenlig med verken pengespilloven eller de rettslige forutsetningene som enerettsmodellen bygger på.

Tapsgrensene som trådte i kraft 1. september 2025 er innført for å redusere risikoen for spilleproblemer. Databingo har gjennom samtlige befolkningsundersøkelser fra Universitetet i Bergen siden 2013 vært et av spillene med størst andel problemspillere. I den siste undersøkelsen ble 44,1 prosent av dem som spiller databingo i bingolokaler vurdert som moderate risikospillere eller problemspillere. Det er dermed høy risiko knyttet til disse spillene, noe som gjorde det nødvendig å iverksette ytterligere ansvarlighetstiltak, slik som tapsgrenser.

Representanten viser til at Norsk Tipping har høyere tapsgrenser for enkelte av sine spill, og at dette innebærer at tapsgrensene for bingospill i bingohaller har blitt satt vesentlig lavere enn tilsvarende spilltilbud innenfor samme enerettsmodell. Som nevnt kan ikke det private pengespillmarkedet opptre som konkurrenter til enerettstilbyderne og reguleringen av enerettsaktørene- og de privates spilltilbud følger ikke et likhetsprinsipp. Når det er sagt, er tapsgrensene for elektronisk hovedspill og databingo satt til 900 kroner per dag og 4 400 kroner per måned. Det er de samme grensene som gjelder for Norsk Tippings Belago-automater, som også finnes i bingohaller og som også har en høy andel risikospillere. Tapsgrensene for elektroniske hovedspill og databingo tilsvarer dermed tapsgrensene for sammenlignbare spill som tilbys av Norsk Tipping i bingohaller.

Representantene nevner også forskjellen knyttet til at spillerne kan registrere seg digitalt hos Norsk Tipping, mens spillerne i bingohallene må registrere seg med fysisk oppmøte. Også dette kravet er begrunnet i ansvarlighet. Tapsgrensene gjelder det samlede tapet per kalenderdag eller kalendermåned i en og samme bingohall. Dersom det åpnes for digital registrering vil en spiller som har nådd tapsgrensen i én bingohall kunne registrere seg (digitalt) i en bingohall et annet sted i landet og på den måten fortsette å spille elektronisk, selv om tapsgrensen i en bingohall er nådd. Dette vil uthule effekten av tapsgrensene som er et av de viktigste ansvarlighetstiltakene vi har, og er selvsagt ikke ønskelig.

Jeg forstår representantenes forslag slik at de ikke ønsker å utfordre enerettsmodellen og ansvarligheten, men at de ønsker å sikre frivillige lag og organisasjoner fortsatt inntekter fra bingo. Det er i den forbindelse viktig for meg å understreke at frivillige formål fortsatt kan ha inntekter fra bingo. Det som har endret seg med de nye tapsgrensene, er at inntektene ikke lenger kommer fra de spillerne som taper mer enn 900 kroner per dag eller 4 400 kroner per måned. Jeg er kjent med at bingobransjen opplever nedgang i inntektene etter at tapsgrensene trådte i kraft september i fjor. At det har konsekvenser for driften og overføringene til formålmottakerne er ikke uventet. Samtidig er det viktig å løfte blikket og se på den andre siden av dette: spillere som tidligere tapte mer enn 900 kroner dagen og 4400 kroner per måned – beløp som for de fleste er betydelige – er nå beskyttet gjennom regelverket.

Spilleproblemer kan ha svært alvorlige konsekvenser – ikke bare for den enkelte spiller, men også for pårørende, barn og samfunnet ellers. Økonomiske problemer, psykisk belastning, familieproblemer og behov for offentlige tjenester er reelle følger av pengespillavhengighet.

Det er lett å argumentere for at gode formål burde få mer penger slik representantene gjør, men det er etter mitt syn helt feil at frivilligheten skal finansieres gjennom tap fra sårbare mennesker. Den norske pengespillpolitikken bygger på ansvarlighet, og det innebærer at hensynet til utsatte spillere må veie tyngre enn ønsket om å øke inntektene til frivilligheten. Avslutningsvis vil jeg understreke at frivillige lag og organisasjoner har anledning til å skaffe inntekter fra andre former for pengespill, for eksempel gjennom å arrangere lotterier, basarer og lignende.

På bakgrunn av dette kan jeg ikke støtte representantenes forslag om å sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohaller som hos Norsk Tipping.

Med hilsen

Lubna Jaffery